

De moralske Fordele bestaar i, at Arbejderen gennem den Interesse i Virksomheden, som Udbyttedelingen fører med sig, faar udvidet sin Horisont; han føler sig ikke længere som en ren Træl i Arbejdets Trædemølle. Han lægger i højere Grad end ellers sin Sjæl i Arbejdet, og derigennem skaber dette større Tilfredshed hos ham.

Endelig har Udbyttedelingen for *Samfundets Vedkommende* det Formaal at udlette eller i hvert Fald formindske Kløften imellem Produktionens to vigtigste Faktorer: Kapital og Arbejde. Deres Interesser bliver parallelt løbende, og derfor ophører de at modarbejde hinanden og søger i fælles Interesse hver for sig at yde sit bedste — med det Resultat, at det ikke alene bliver til Fordel for dem selv, men for hele Samfundet.

Udbyttedelingens Tilhængere mener vel ikke, at Udbyttedelingen *alene* vil kunne skabe Harmoni mellem Kapital og Arbejde. Ogsaa andre tjenlige Midler bør bringes i Anvendelse. Men Udbyttedelingen vil efter deres Anskuelse være et betydningsfuldt Skridt frem ad den Vej, som fører til social Fred.

II. Statistik over eksisterende Udbyttedelings-Systemer

(efter Ministère du travail's Enquête af 1923).

a. Antal Virksomheder:

Af 168 Virksomheder, der var angivet at praktisere Udbyttedeling, har Ministère du travail skønnet at maatte udskille 93 Virksomheder, i hvilke der ikke kunde anses at blive ydet Arbejderne en bestemt Del af Virksomhedens Nettoudbytte.

Ved Afgørelsen af, hvilke Virksomheder der skulde medtages i Enquêten, har Vægten været lagt paa 2 Ting: *dels* at de Beløb, der tilfaldt Arbejderne, var afhængige af, at Virksomheden indtjente et Udbytte, og sattes i Forhold til samt betaltes af dette, *dels* at Beløbet blev Genstand for en individuel Fordeling mellem Arbejderne. Derfor er i Enquêten ikke medtaget saadanne Tilfælde, hvor der ydes Arbejderne et Beløb i Forhold til det stedfundne Salg eller i Forhold til Bespareser i Driften sammenlignet med tidligere Aar eller i Forhold til en forøget Omsætning. Ligeledes er ikke medtaget saadanne Tilfælde, hvor der ved Aarets Slutning fordeles et Beløb mellem Arbejderne uden Hensyn til, om Aaret ikke har givet Overskud. Paa den anden Side er der ikke lagt Vægt paa, om Udbyttedelingen er hjemlet i en formelig Overenskomst eller hviler paa en stiltiende Aftale. Ligeledes er det heller ikke tillagt nogen Betydning, om det *paa Forhaand* er fastsat, hvor stor en Andel af Udbyttet der skal fordeles, eller om dette fastsættes for hvert Aar af Virksomhedens Indehaver paa Grundlag af Aarsresultatet, naar Udbytteandelen faktisk kun har varieret i ringe Grad.

Tilbage af de 168 Virksomheder bliver derefter 75 *Virksomheder*, der praktiserer en egentlig Udbyttedeling.

Disse 75 Virksomheder fordeler sig saaledes:

16 var Enkeltmandsfirmaer,

5 Interessentskaber,

6 Kommanditselskaber,

4 Kommandit-Aktieselskaber,

43 Aktieselskaber (hvoraf 14 Assuranceselskaber og 29 Industri- eller Handelsvirksomheder),

1 Sparekasse,

Fordelt efter Fag fremkommer følgende Resultat:

17 Assuranceselskaber og Banker,

15 metalindustrielle Virksomheder,